

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ КОНКУРЕНЦИЈЕ

Члан 1.

У Закону о заштити конкуренције („Службени гласник РС”, број 51/09), члан 15. мења се и гласи:

„Доминантан положај има учесник на тржишту који, због своје тржишне снаге, може да послује на релевантном тржишту у значајној мери независно у односу на стварне или потенцијалне конкуренте, купце, добављаче или потрошаче.

Тржишна снага учесника на тржишту се утврђује у односу на релевантне економске и друге показатеље, а нарочито:

- 1) структуру релевантног тржишта;
- 2) тржишни удео учесника на тржишту чији се доминантни положај утврђује, нарочито ако је већи од 40% на утврђеном релевантном тржишту;
- 3) стварне и потенцијалне конкуренте;
- 4) економску и финансијску снагу;
- 5) степен вертикалне интегрисаности;
- 6) предности у приступу тржиштима снабдевања и дистрибуције;
- 7) правне или чињеничне препреке за приступ других учесника тржишту;
- 8) снагу купца;
- 9) технолошке предности, права интелектуалне својине.

Два или више правно независна учесника на тржишту могу да имају доминантан положај ако су повезани економским везама тако да на релевантном тржишту заједнички наступају или делују као један учесник (колективна доминација).

Терет доказивања доминантног положаја на утврђеном релевантном тржишту је на Комисији.”

Члан 2.

У члану 17. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) стицања од стране једног или више учесника на тржишту, непосредне или посредне контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над другим учесником на тржишту или више учесника на тржишту, или делом, односно деловима других учесника на тржишту, који могу представљати самосталну пословну целину.”

Члан 3.

У члану 23. став 1. после речи: "радног" додају се речи: "односно стручног", а после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У саставу Савета, укључујући и председника Комисије, морају бити заступљени стручњаци из обе релевантне области из става 1. овог члана, са најмање два представника.”

Досадашњи став 4. који постаје став 5. мења се и гласи:

„За председника Комисије, односно чланове Савета, изабрани су кандидати који добију највише гласова на свакој листи, односно први наредни кандидат или кандидати на листи за чланове Савета одговарајуће струке до испуњења услова из става 2. овог члана.”

Постојећи ст. 2, 3, 5. и 6. постају ст. 3, 4, 6. и 7.

Члан 4.

У члану 24. став 4. тачка 3) речи: „и углед Комисије у јавности” замењују речима: „или етички кодекс.”

Члан 5.

После члана 28. додају се назив и члан 28а, који гласе:

„Етички кодекс

Члан 28а

Комисија доноси етички кодекс који садржи стандарде понашања и поступања чланова органа и запослених у Комисији, у циљу очувања достојанства организације, независности и непристрасности, подизања свести о одговорности у свом раду, као и ради заштите и унапређења стручног интегритета.”

Члан 6.

У члану 31. став 1. тачка 1) и став 2. реч: „накнада” у одређеном падежу замењује се речју: „такса”, у одговарајућем падежу.

Члан 7.

У члану 32. став 3. мења се и гласи:

„Финансијским планом утврђују се укупни приходи и расходи Комисије, укључујући и издвајања за средства резерви, као и елементи за одређивање трошкова зарада.”

Став 5. мења се и гласи:

„Ако се годишњим обрачуном прихода и расхода утврди да су укупно остварени приходи Комисије већи од остварених расхода, разлика се након издвајања средстава за резерве, уплаћује у буџет Републике Србије.”

Члан 8.

У члану 38. став 8. мења се и гласи:

„Против закључка из става 5. овог члана није допуштена посебна жалба, осим ако овим законом није другачије прописано.”

Став 9. брише се.

Досадашњи став 10. постаје став 9.

Члан 9.

У члану 45. став 3. мења се и гласи:

„О захтеву из става 1. овог члана одлучује закључком председник Комисије, а против закључка којим се захтев одбацује или одбија допуштена је посебна жалба о којој одлучује Савет.”

Члан 10.

У члану 46. после речи: „одобрења концентрације” додају се речи: „или појединачног изузећа.”

Члан 11.

Назив одељка изнад члана 47. брише се.

Члан 12.

После члана 51. додаје се нови назив одељка, који гласи:

„2. Посебне одредбе о поступку због повреде конкуренције.”

Члан 13.

У члану 56. став 2. мења се и гласи:

„Закључак из става 1. овог члана, против кога је допуштена посебна жалба, доноси председник Комисије, а по жалби против закључка одлучује Савет.”

Члан 14.

У члану 57. став 4. мења се и гласи:

„Принудно извршење мере заштите конкуренције односно процесног пенала, као и повраћај средстава у случају њиховог умањења или поништаја одлуком суда, спроводи пореска управа у складу са прописима којима се уређује наплата пореза.”

Ст. 5. и 7. бришу се.

Досадашњи ст. 6. и 8. постају ст. 5. и 6.

Члан 15.

Члан 58. мења се и гласи:

„Комисија може донети закључак о прекиду поступка испитивања повреде конкуренције, којим се одређује мера из члана 59. овог закона, ако странка, на основу садржине закључка о покретању поступка, односно чињеница утврђених у поступку, поднесе предлог обавеза које је спремна добровољно да преузме ради отклањања могућих повреда конкуренције, са условима и роковима за извршење мере.

Предлог из става 1. овог члана, странка може да стави најкасније пре пријема обавештења из члана 38. став 2. овог закона.

Обавештење о подношењу предлога странке из става 1. овог члана, које садржи сажети опис предлога и битних елемената предмета, Комисија објављује на својој интернет страници, са позивом свим заинтересованим странама за достављање писаних примедба, ставова и мишљења у року од 20 дана од дана објаве овог обавештења.

Ако Комисија, на основу анализе стања на тржишту, утврди да је вероватно да ће се на основу предложених обавеза остварити циљ мере из члана 59. овог закона, закључком ће одредити меру на основу датог предлога.

Комисија није у обавези да прихвати предлог из става 1. овог члана.

Закључком о прекиду поступка одређује се рок за извршење обавезе странке и за доставу доказа о испуњењу услова из мере.

Поступак ће се наставити, у року не дужем од три године од дана доношења закључка из става 1. овог члана, ако:

1) наступе битне промене околности на којима се заснивао закључак о прекиду поступка;

2) странка не испуни обавезе из мере у року одређеном за испуњење, односно не достави одговарајуће доказе о томе;

3) Комисија установи да је закључак о прекиду поступка донет на основу нетачних, неистинитих, некомплетних или обмањујућих података које доставила странка.

О поступању странке по закључку о прекиду поступка, Комисија води рачуна по службеној дужности.

Закључак о прекиду поступка, односно наставку поступка, доноси Савет.”

Члан 16.

У члану 60. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Решење из става 1. овог члана Комисија може, у поступку поновљеном по службеној дужности у смислу члана 46. овог закона у року од годину дана након његовог доношења, да укине ако се битно измене услови под којима је изузеће одобрено, односно да поништи ако се изузеће заснива на нетачним или неистинито приказаним чињеницама или ако се изузеће злоупотребљава.”

Досадашњи став 5. постаје став 6. у којем се реч: „накнада” у одређеном падежу замењује речју: „такса”, у одговарајућем падежу.

Члан 17.

У члану 62. став 1. брише се реч: „та.”

У ставу 4. реч: „три” замењује се речју: „четири.”

Члан 18.

У члану 65. став 1. мења се и гласи:

„Комисија је дужна да донесе решење по пријави концентрације у року од месец дана од дана пријема потпуне пријаве у смислу прописа из члана 63. став 4. овог закона, у складу са чланом 37. овог закона, односно закључак о спровођењу испитног поступка из члана 62. став 2. овог закона.”

Став 4. мења се и гласи:

„Ако се утврди да пријава не испуњава услове из члана 61. овог закона или да подносилац није извршио допуну непотпуне пријаве по налогу Комисије, пријава се одбацује закључком који доноси председник Комисије.”

У ставу 5. реч: „накнада” у одређеном падежу замењује се речју: „такса”, у одговарајућем падежу.

После става 5. додаје се став 6. који гласи:

„Ако се пријава концентрације одбаци из разлога да не испуњава услове из члана 61. овог закона, такса из става 5. овог члана се не плаћа, односно враћа се подносиоцу.”

Члан 19.

У члану 68. став 1. после речи: „од укупног годишњег прихода”, додају се речи: „оствареног на територији Републике Србије и”.

Став 3. мења се и гласи:

„Мера заштите конкуренције не може се одредити протеком пет година од дана извршења радње или пропуштања испуњења обавезе, односно од последњег дана временског периода извршења радње из става 1. овог члана.”

После става 3. додају се нови ст. 4. - 7. који гласе:

„Застарелост из става 3. овог члана прекида се сваком радњом Комисије предузетом ради утврђивања радње из става 1. овог члана и одређивања мере заштите конкуренције. Када Комисија води поступак против више учесника на тржишту или удружења учесника на тржишту, застарелост се прекида даном када је било ком од учесника на тржишту који има положај странке у поступку достављен поднесак Комисије.

После сваког прекида, застарелост почиње поново да тече, али се поступак испитивања повреде конкуренције не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 3. овог члана.

Мера заштите конкуренције не може се наплатити протеком пет година од дана извршности решења Комисије, а ако је покренут управни спор, од дана правоснажности судске одлуке.

Застарелост се прекида сваком радњом надлежног органа предузетом ради наплате мере заштите конкуренције и почиње поново да тече, али се поступак наплате не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 6. овог члана.”

Члан 20.

У члану 70. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) не поступи по захтеву Комисије да јој достави, саопшти, стави на увид или омогући приступ траженим подацима, онемогући улазак у просторије или на други начин спречи увиђај, односно достави или саопшти нетачне, непотпуне или лажне податке, укључујући податке у смислу чл. 44, 47. и 48. овог закона;”

Члан 21.

У члану 72. став 4. мења се и гласи:

„Рок за доставу тужбе са прилозима Комисији на одговор је 15 дана од дана пријема у суду, а рок за давање одговора је 30 дана од дана пријема тужбе на изјашњење.”

Став 5. мења се и гласи:

„Суд ће донети одлуку по тужби најкасније у року од три месеца од пријема одговора на тужбу односно од протеча рока за одговор на тужбу.”

После става 5. додају се ст. 6. и 7. који гласе:

„Рок за доставу ванредног правног средства са прилозима на изјашњење је 15 дана од дана пријема у суду, а рок за давање одговора је 30 дана од дана пријема ванредног правног средства на изјашњење.

Врховни касациони суд ће донети одлуку о ванредном правном средству најкасније у року од три месеца од пријема одговора на ванредно правно средство односно од протеча рока за овај одговор.”

Члан 22.

Поступак пред Комисијом који до дана ступања на снагу овог закона није окончан, наставиће се по одредбама овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, на утврђивање доминантног положаја на тржишту и застарелост мере заштите конкуренције, примењиваће се правила која су важила до дана ступања на снагу овог закона.

Председник Народне скупштине ће у року од месец дана од ступања на снагу овог закона, огласити јавни конкурс за избор органа Комисије.

Председнику Комисије и члановима Савета који су на дужности у време ступања на снагу овог закона, престаје мандат избором нових органа на основу конкурса из става 3. овог члана.

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.